

Tartalomjegyzék

ÁLTALÁNOS TUDNIVALÓK	2
KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ	7
BORÍTÓLAP.....	7
1 POTENCIÁLIS PONTSZERŰ SZENNYEZŐFORRÁS JELLEMZÉSE.....	9
2 SZENNYEZŐANYAG KÖRNYEZETBE TÖRTÉNŐ POTENCIÁLIS BEJUTÁSÁNAK ÉS A VÉDELMI MEGOLDÁS(OK)NAK A JELLEMZÉSE	12
3 A VALÓSZÍNŰSÍTHETŐ SZENNYEZETTSÉG MEGHATÁROZÁSA A POTENCIÁLIS, PONTSZERŰ SZENNYEZŐFORRÁS TERÜLETÉN KÖRNYEZETI ELEMENKÉNT.....	14
4 TERMÉSZETES VÉDETTSÉG.....	16
5 RECEPTOROK / HATÁSVISELŐK	21
6 ALPROGRAM	25
7 FELHASZNÁLT DOKUMENTUMOK JEGYZÉKE.....	25
8 MEGJEGYZÉS	26

Általános tudnivalók

Az Országos Környezeti Kármentesítési Program (OKKP) végrehajtását a 219/2004. (VII. 21.) Korm. rendelet (Kr.), valamint a 2205/1996. (VII. 24.) és a 2304/1997. (X. 8.) Korm. határozatok szabályozzák. Az OKKP keretében számbavett, szennyezett területek nyilvántartása a FAVI Kármentesítési Információs alrendszere (FAVI-KÁRINFO) alkalmazásával történik.

Az adatszolgáltatás célja

A B1 adatlap a Kr-ben meghatározott kötelezettségek keretében a tényfeltérési szakasz előtti adatszolgáltatás megtételére szolgál, másrészt célul tűzi a feltáratlan pontszerű potenciális, szennyezőforrások és valószínűsíthetően szennyezett, azaz szennyezésre gyanús területek felkutatását és nyilvántartásba vételét. A B1 adatlapon benyújtott adatszolgáltatás alapul szolgál a kárelhárítás, kármentesítés, megelőző intézkedés szükségességének megállapítását célzó értékelésnek és előzetes kockázatbecslésnek.

A B1 adatlapon a pontszerű potenciális, szennyezőforrások és valószínűsíthetően szennyezett területek tényfeltérési előtti adatainak bejelentése történik.

A ténylegesen szennyezett területek adatainak bejelentésére a B2 és B3 adatlap szolgál.

A bejelentők köre

A B1 adatlapon történő bejelentést tevők köre magában foglalja a Kr. által, a bírói határozat által, illetve egyéb vonatkozó jogi szabályozás alapján adatszolgáltatásra kötelezetteket.

A környezetvédelem általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény (Kvt.) és a Kr. értelmében bejelentők lehetnek a területi környezetvédelmi hatóságok is, amelyek a B1 adatlap kitöltését a környezetvédelmi feladatok ellátása keretében végzik/végezhetik (pl. azonosíthatatlan adatszolgáltató esetén).

Az adatszolgáltatás kötelezettsége alá tartozó ügyfélnek a B1 adatlap benyújtásakor már rendelkeznie kell (az ügyfélre vonatkozó) KÜJ számmal, illetve a bejelentendő objektumra vonatkozó KTJ számmal, melyeket Környezetvédelmi Alapnyilvántartó Rendszerbe (KAR) történő bejelentkezéskor kapja meg az ügyfél. A KAR rendszerbe történő bejelentkezés a – külön jogszabályban meghatározott¹ – KAR adatlapok megfelelő rovatainak kitöltésével és a kitöltött nyomtatványok – az illetékes felügyelőség részére történő – megküldésével teljesíthető. A KAR adatlapok a KvVM honlapjáról, a www.kvvm.hu címen letölthetőek.

A bejelentendő objektum azonosító adatait a KAR adatlap KTJ lapján kell bejelenteni, ha az még nem áll rendelkezésre (amennyiben a FAVI-ENG rendszerbe már bejelentett engedélyköteles tevékenység okoz valószínűsíthető szennyezést és az objektum azonosítására szolgáló KAR adatlap KTJ lapján lévő információk teljesen megegyeznek, abban az esetben a FAVI-ENG-ben megadott EH KTJ használható a B1 adatlapon KTJ-ként.).

A KAR-ban még nem szereplő B1 objektumok esetében centrális koordináta megadása szükséges.

A KAR adatlapon történő bejelentés sajátosságai

A KAR adatlap KÜJ lapja szolgál az adatszolgáltató ügyfél azonosítására. Ugyanezen az adatlapon kell bejelenteni a későbbiekben történő adatváltozásokat is.

A KAR adatlap KTJ lapja szolgál az adatszolgáltatás tárgyát képező, bejelentendő objektum (potenciális, szennyezőforrás és/vagy szennyezőforrással nem azonosítható valószínűsíthetően szennyezett terület) azonosítására. Ugyanezen az adatlapon kell bejelenteni a későbbiekben történő adatváltozásokat is.

¹ 78/2007. (IV. 24.) Korm. rendelet a környezeti alapnyilvántartásról

A KAR adatlap KTJ lapjának 3. kérdésénél a Megnevezés rovatban az objektum megnevezése mellett lehetőség szerint tüntessék föl, hogy „szennyezőforrás/szennyezett terület”.

Egy B1 adatlapon csak 1 darab KTJ szám szerepelhet, tehát egy B1 adatlapot csak egy objektumra szabad kitölteni. Így különös gonddal kell eljárni a bejelentendő objektum meghatározásakor. Ehhez nyújtanak segítséget az alábbiak.

A B1 adatlapon történő bejelentés tárgyát képező objektumok köre

- pontszerű szennyezőforrások (meghatározását a 13. függelék tartalmazza) (amennyiben a szennyezőforrás foltszerű, vagy vonalas, akkor azon belül előbb le kell határolni a pontszerű szennyezőforrás fogalmának megfelelő szennyezőgócot)
- a pontszerű szennyezőforrásból keletkezett valószínűsíthetően szennyezett terület;
- szennyezőforrással nem azonosítható valószínűsíthetően szennyezett terület; (másodlagos szennyezőforrásnak tekinthető, így alapadatainak közlését a szennyezőforrás jellemzéséhez kell kötni);

Nem kerülhetnek a B1 adatlapra:

- diffúz szennyezőforrások;
- önállóan – szennyezőforrásra vonatkozó adatok megadása nélkül – nem kerülhet az adatlapra olyan valószínűsíthetően szennyezett terület, amelynek szennyezőforrása azonosítható;
- olyan, a FAVI-ENG-be bejelentett engedélyköteles tevékenység, amely nem okoz valószínűsíthető szennyezést;
- azok a szennyezőforrások/szennyezett területek, ahol az idevonatkozó hatósági határozattal elrendelt tényfeltárás már befejeződött.

A bejelentendő objektumnak fizikai és térbeli tulajdonságaiban egységet kell képeznie. Azonban lehetőség van több egymással szomszédos, azonosan jellemezhető objektum egybevonására. Lásd az alábbi példákat és az 1. ábrát:

1. objektum

Az objektum több egységből áll, de ezek élek mentén érintkeznek egymással és láthatólag ugyanazokat az anyagokat tartalmazzák minőségileg. Ezért a részek összevonhatók egygé.

2. objektum

Térben és minőségben eltér az azt övező objektumoktól.

3. objektum

Láthatólag ugyanabból áll, mint az 1-es, de csak sarok mentén érintkezik azzal, ezért külön objektumnak veendő.

4. objektum

Összetett objektum, mint az 1-es, a benne lévő szaggatott vonallal körülhatárolt részt (valószínűleg egy tó) akkor érdemes kiemelni, külön kezelni, ha anyagában eltér az azt körülölelő objektumtól.

5. objektum

Térben és minőségben eltérő objektum.

6. objektum

Két részből áll, de élek mentén érintkeznek, s láthatólag ugyanabból az anyagból állnak.

7. objektum

Anyagában eltér a 9-estől

8. objektum

Térben és minőségben jól elkülöníthető objektum.

9. objektum

Látszólag két részből áll, melyek élek mentén érintkeznek. Ha anyaga eltér a két résznek, akkor két objektummá kell kettéválasztani a szaggatott vonal mentén.

1. ábra: Objektumok lehatárolása a FAVI-KÁRINFO rendszerben

A B1 adatlapon történő bejelentések sajátosságai

- A B1 adatlapon csak egy pontszerű szennyezőforrás és a hozzá tartozó valószínűsíthetően szennyezett terület, illetve csak egy, szennyezőforrással nem azonosítható valószínűsíthetően szennyezett terület kerülhet bejelentésre;
- A B1 adatlapon elfogadja a rendelkezésre álló becsült, mért, megfigyelésen alapuló és számított, valamint a szakértői vélemény alapján kapott adatokat/információkat, amelyek hitelességét, illetve

felhasználásuk indokoltságát a „Felhasznált dokumentációk” és a „Megjegyzések” rovataiban kell megerősíteni.

- A B1 adatlap kitöltését az útmutatóban jelölt háttéradatbázisok támogatják. A bejelentő más adatforrásokat is felhasználhat, amennyiben azok időben és/vagy térben pontosabb, illetve megbízhatóbb adatokat/információkat biztosítanak.
- Az adatok közlésénél követni kell a legkedvezőtlenebb eset elvét (azaz több adat rendelkezésre állása esetén a környezet veszélyeztetése szempontjából leg súlyosabbat/legnagyobbat/legkedvezőtlenebbet kell közölni).

Az adatlap kitöltési módja

A B1 adatlapot az adatszolgáltatási kötelezettség teljesítésekor két példányban kell elkészíteni. A kitöltött B1 adatlapot, vagy az adathordozó első példányát el kell juttatni az illetékes környezetvédelmi, természetvédelmi és vízügyi felügyelőségre (továbbiakban felügyelőség), a második példányt az iratkezelés szabályai szerint az adatszolgáltatónak meg kell őriznie.

A B1 adatlap valamennyi kérdésének kitöltése kötelező!

Kivételt képeznek ez alól az adatlapon szereplő alternatív kérdések, amelyek kitöltési szabályai az útmutató vonatkozó részeiben kerülnek bemutatásra.

A B1 adatlap kérdéseire adandó válaszokat a papíron történő rögzítéskor a kérdéseknél megjelölt válaszadási helyen nyomtatott nagy betűvel kell beírni.

A kérdések/válaszok, illetve adatok közül a kitöltésük szempontjából a következő típusok/fajták különböztetők meg:

Leírásos információk: az adatlapon szereplő, szövegesen megválaszolható információk, pl. a nevek, megnevezések, címek, a felhasznált dokumentációk jegyzéke, amelyeket a kitöltési útmutatóban leírt módon és értelmezésben kell megadni.

Szám- és mennyiségi adatok: az adatlapon feltüntetett mező(k)be (kockába/kockákba) beírandó mértékegység nélküli, vagy megadott mértékegységben szereplő adatok.

Opciók válaszok: az adatlapon megadott opciók válaszok, illetve a kitöltési útmutatóban és annak függelékében megadott értelmezésben használható szám-, illetve betűkódok, amelyeket az adatlapon feltüntetett mező(k)be (kockába/kockákba) kell beírni.

Amennyiben a B1 adatlap kitöltésével kapcsolatban bármilyen nehézség lép föl, segítségért az illetékes felügyelőséghez, vagy a KvVM háttérintézményében dolgozó szakemberekhez fordulhatnak. Elérhetőségük a KvVM internetes oldalán (www.kvvm.hu), az OKKP honlapján keresztül megtalálható.

Az adatlapon szereplő, szürke színnel jelölt adatszoportokat a hatóság tölti ki!

Az adatlapon szereplő szakkifejezések (pl. szennyezőforrás, szennyezett terület stb.) és rövidítések (pl. KTJ, KÜJ, KAJ) meghatározása a 13. számú függelékben található. (A függelékek több adatszolgáltatási rendszerhez közösen kerültek kidolgozásra, ezért a számozás nem egyezik meg az előfordulási sorrenddel.)

Az adatszolgáltatás során közölt adatok kezelése, felhasználása

Az adatlapokat egy példányban kell benyújtani, a benyújtottal azonosan kitöltött második sorozat adatlapot a hozzá kapcsolódó dokumentumokkal együtt az iratkezelés szabályai szerint meg kell őrizni. Az adatszolgáltató személyének változása esetén az átadásig keletkezett minden adatlap másolatát az új adatszolgáltatónak át kell adni.

A környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény (továbbiakban: Kvt.) 51. § (1) bekezdése alapján a környezet állapotára, igénybevételére és használatára vonatkozó adatok a közérdekű adatokra vonatkozó jogszabályok szerint kezelendő.

Az adatgyűjtés jogszabály alapján elrendelt hatósági célú adatgyűjtésnek minősül. Ha az adatszolgáltatásban közölt adatok, vagy azok egy része szolgálati titkot, vagy államtitkot képvisel, a bejelentőlapot, vagy annak érintett részét megfelelően minősíteni kell. A bejelentőlapon közölt adatokat a felügyelőség a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény, továbbá az államtitokról és a szolgálati titokról szóló 1995. évi LXV. törvény és ennek végrehajtását szolgáló rendelet előírásainak megfelelően kezeli. Az, hogy az eljárás vagy anyag szabadalmi oltalom alá esik, nem lehet akadálya az adatlapok kitöltésének, de az adatszolgáltató jelezheti a szabadalmi oltalom tényét.

Kitöltési útmutató

Borítólapon

Vonatkoztatási dátum

A vonatkoztatási dátum az a dátum (időpont, év – hónap – nap), amire az adatlapon szereplő adatok vonatkoznak.

Adatszolgáltatás típusa

A bejelentett adatszolgáltatás típusára vonatkozó kód, amely az alapbejelentés (A betűkód), a változásjelentés (V betűkód), és a javító jelentés (J betűkód) valamelyikét azonosítja az alábbiak szerint:

A – alapbejelentés történik, amikor a B1 adatlap benyújtására az első esetben kerül sor.

V – változásjelentés történik, amikor egy korábban benyújtott B1 adatlap tartalmában történt változás bejelentésére kerül sor.

A változásjelentés az adott KTJ-re vonatkozó két különböző állapotot tükröz. Egy napon belül két változás bejelentést beadni nem lehet (azaz egy adatlap állapothoz nem tartozhat két különböző vonatkoztatási dátum.)

J – javító jelentés kerül beadásra, amikor a felügyelőség kezdeményezése, vagy az adatszolgáltató által észlelt, korábban benyújtott hibás adatszolgáltatás alapján az adatok javítása történik a B1 adatlapon.

Változás- és javító jelentéskor minden adatot ki kell tölteni az adatlapon!

Abban az esetben, amikor az adatszolgáltató egy B1 adatlapon változás- és javítójelentést is teljesít egyszerre, a V betűkód használata szükséges.

Adatszolgáltató ügyfél adatai

0.1 KÜJ (Környezetvédelmi Ügyfél Jel)

Az adatszolgáltató – illetékes területi felügyelőség által megállapított és hivatalos értesítésben megküldött – KÜJ azonosító száma. A KÜJ szám definíciója a 13. számú függelékben található.

0.2 Ügyfél neve

Amennyiben az adatszolgáltató ügyfél

- szervezet, akkor a bírósági, cégbírósági bejegyzésben szereplő teljes és rövid nevét/megnevezését,
- egyéni vállalkozó, akkor a vállalkozói igazolványba bejegyzett családi és utónévét, valamint leánykori nevét;
- magánszemély, akkor a személyi igazolványban szereplő családi nevét és utónévét, valamint leánykori nevét.

Kapcsolattartó személy adatai

(0.3 Név, 0.4 Beosztás, 0.5 Értesítési cím, 0.6 Telefonszám, 0.7 Faxszám, 0.8 E-mail cím)

A bejelentéssel kapcsolatos ügyekben (felvilágosítás, adatközlés, adatellenőrzés, adatpótlás, stb.) a felügyelőséggel történő kapcsolattartásra feljogosított személy nevét, beosztását, értesítési címét, munkaidőben elérhető telefonszámát, és – amennyiben rendelkezésre áll – a fax számát és e-mail címét kell megadni.

Potenciális, pontszerű szennyezőforrás/szennyezett terület adatai

0.9 KTJ (Környezetvédelmi Területi Jel)

Csak az adatszolgáltatásra kötelezett tölti ki!

A szennyezőforrás/szennyezett terület mindenkor azonosítását biztosító – a KAR bejelentőlapon közölt azonosító adatok alapján a felügyelőség által meghatározott és hivatalos értesítésben megküldött – KTJ szám. A KTJ szám definíciója a 13. számú függelékben található.

0.10 A potenciális, pontszerű szennyezőforrás/ szennyezett terület megnevezése

A szennyezőforrás/szennyezett terület megnevezését kell röviden, érthetően megadni.

0.11 Cím

Az adatszolgáltatásra kötelezett tevékenység helyek esetén, azok pontos lehatárolása a KAR adatlapon történik a KTJ azonosító szám igénylésekor.

Adatszolgáltatásra vonatkozó adatok

0.12 Az adatszolgáltatás oka (T, K, Ö)

Az adatszolgáltatás okától függően az alábbi betűkódok közül választható ki a megfelelő kód. A kód feltüntetése a kérdéshez tartozó mezőben kötelező!

- T – Történelmi kutatás
- K – Kötelezés miatti adatszolgáltatás
- Ö – Önkéntes adatszolgáltatás

0.13 Adatszolgáltatás teljesítésének módja (A, S, I)

Az adatszolgáltatás teljesítésének módját kódszámmal lehet megadni az alábbi táblázat szerint:

Kód jelentése	Kód jele
A KvVM internetes honlapján (www.kvvm.hu) letölthető formában közzétett, kitöltött és aláírt papír adatlapokon történő adatszolgáltatás*	A
Elektronikus adathordozón** történő adatszolgáltatás	S
Interneten keresztül*** történő adatszolgáltatás	I

*A KvVM internetes honlapján letölthető formában közzétett, kitöltött és aláírt papír adatlapokon történő adatszolgáltatás körébe tartozik a KvVM honlapján letölthető formában közzétett adatkitöltő és vonalkód-előállító számítógépes programmal készített (a program a jelen útmutató megjelenésekor még fejlesztés alatt áll), vonalkódos formában kinyomtatott és aláírt papír adatlap.

** Elektronikus adathordozón történő adatszolgáltatás

A KvVM honlapján közzétett, meghatározott szabvány adatstruktúra szerinti elektronikus adathordozón (CD, DVD, floppy stb.) történő adatszolgáltatás.

Az elektronikus adathordozón történő adatszolgáltatás során minden alkalommal az adathordozó mellé csatolni kell a Borítólapot papíron kitöltve, cégszerű aláírással ellátva.

***A digitális aláírással rendelkezők részére külön jogszabály szerint lehetőség van a KvVM honlapján is az adatszolgáltatás interneten keresztül történő beküldésére.

Az Interneten keresztül történő adatszolgáltatásra alkalmas program szintén a www.kvvm.hu web oldalon érhető el. (A program a jelen útmutató megjelenésekor még fejlesztés alatt áll.) Az adatszolgáltatást az elektronikus aláírásról szóló 2001. évi XXXV. törvényben meghatározottak szerint kell végrehajtani.

0.14 Cégszerű aláírásra jogosult személy neve

Céges aláírásra jogosult, az adatlapot cégszerű aláírással hitelesítő személy neve.

Amennyiben az adatlap cégszerű aláírását két személy látja el, elegendő az egyik személy neve. Magánszemély esetén a magánszemély neve.

0.15 Cégszerű aláírásra jogosult személy beosztása

Az aláíró személy beosztása. Két aláíró személy esetén csak az egyik – a 0.14 pontban feltüntetett – személy beosztása. Magánszemély esetén a választ nem kell megadni.

0.16 Kitöltés dátuma

A kitöltési dátum feltüntetésénél az adatlap kitöltésének és az azt követő ellenőrzésének befejezését jelző időpontot kell megadni. A bejelentést legkésőbb a következő munkanapon kell elküldeni.

Cégszerű aláírás(ok), pecsét

A papírnymtatványon ("A" teljesítési mód), illetve papíralapú másodpéldány megküldésével ("S" teljesítési mód) teljesített bejelentést cégszerű aláírással és céges bélyegző/pecsét lenyomattal kell hitelesíteni.

Lehetőség van arra, hogy az adatlapot két személy írja alá.

Internetes bejelentésnél ("I" teljesítési mód) ebbe a rubrikába kerül a cégszerű aláírásra jogosult személy érvényes digitális aláírása.

Ha az adatszolgáltató/bejelentő magánszemély, az adatlapot sajátkezű aláírásával kell hitelesítenie.

1 Potenciális pontszerű szennyezőforrás jellemzése

A szennyezőforrást a tevékenységek és az azokkal összefüggő anyagok határozzák meg.

1.1 Potenciális szennyező tevékenység(ek) azonosítása

Potenciális szennyező tevékenységnek azt a tevékenységet tekintjük, amely az alkalmazott technológia és az anyagok révén veszélyezteti a környezetet, a tevékenységből eredő szennyezés gyanúja felmerült, de a szennyezés tényét, vagy ennek ellenkezőjét igazoló feltárássra még nem került sor.

A szennyező tevékenységek azonosításánál figyelembe kell venni a szennyezőforrás területén jelen időben folyó tevékenységen túlmenően az ott folytatott történelmi szennyező tevékenységeket is.

1.1.1 A tevékenység ismertsége

"1. ismert" opciót akkor kell választani, ha ismerik a területen jelenleg folyó tevékenységet, vagy legalább egy, a múltban folytatott tevékenységet.

Amennyiben egyetlen tevékenységről sincs ismeretük, akkor a "2. nem ismert" opció kerül kiválasztásra (pl. egy régi felhagyott és felszámolt, de nem mentesített szennyezőforrás helye).

Felhívjuk a figyelmet, hogy amennyiben a "nem ismert" opciót választották, ismerniük kell a szennyezőanyagot (1.7.1 kérdés).

1.1.2 Jellemző tevékenység megnevezése az 5. számú függelék alapján

A jellemző tevékenységet az azonosított és feltételezett tevékenységek közül kell kiválasztani. A B1 adatlap értelmezésében jellemzőnek azt a tevékenységet kell tekinteni, amely technológiája/működése/gyakorlása és a hozzá köthető anyagok tekintetében a legveszélyesebb a környezetre, és legnagyobb kockázatot képvisel, illetve domináló szerepe van/volt a valószínűsíthető környezeti szennyezés kialakulásában.

1.1.3 Jellemző tevékenység kódja az 5. számú függelék alapján

Az 1.1.2 pontban meghatározott jellemző tevékenység kódja az 5. számú függelék szerinti tevékenységek besorolása alapján.

1.2 A potenciális, pontszerű szennyezőforrás jellege

A válaszlehetőségek értelmezése:

1. működő: a jellemző szennyező tevékenység az adatlap felvételekor is folyik a területen;
2. felhagyott: a jellemző tevékenységet már megszüntették, de a tevékenységhez tartozó létesítmények és szennyezőanyagok a területen maradtak;

3. felszámolt: a jellemző tevékenységet megszüntették, a szennyezőanyagokat elszállították a területről, de a terület kármentesítésére nem került sor;
4. ismeretlen: olyan szennyezettség megjelenése a földtani közegben, annak felszínén, vagy a felszín alatti vízben, amelynek eredete nem ismert, vagy ez ideig nem volt megállapítható (pl.: az illegális szemétkerakóba még mindig hordják a hulladékot, vagy már más helyre viszik).

1.3 A pontszerű, potenciális szennyezőforrás működésének jellege

Ez a kérdés közvetve a jelenleg is folyó, vagy a már megszűnt szennyező tevékenység folyamatosságától függő szennyezőanyagok a környezetben történő mennyiségi felhalmozódását vizsgálja.

A válaszlehetőségek értelmezése:

1. folyamatos: a szennyezőanyag folyamatos felhalmozódásával, környezetbe történő kibocsátásával járó szennyező tevékenységet megszakítás nélkül folytatják/folytatták (pl. hulladéklerakó folyamatos üzemeltetése, ami egyben a hulladékmennyiség folyamatos felhalmozódását jelenti);
2. szakaszos: a tevékenységet hosszabb-rövidebb megszakításokkal folytatják/folytatták, amely a szennyezőanyag környezetbe történő kibocsátásának szünetelését is jelenti (pl. szezonális tevékenység, váltó technológia, a tevékenység megszűnése és későbbi újakezdése, stb.);
3. egyszeri: olyan művelet /tevékenység, amely a szennyezőanyagok a környezetbe történő egyszeri kibocsátását/bejutását eredményezte (pl. üzemzavar/baleset következtében a szennyezőanyag egyszeri kiömlése, vagy normál üzemben a szennyezőanyag kiöntése, kiszórása, stb.);
4. ismeretlen: ha a tevékenység folyamatáról nincs információ.

1.4 A potenciális, pontszerű szennyezőforrás működésének időtartama

A kérdés a folyó, vagy már megszűnt szennyező tevékenység működési időtartamának ismertségére várja a választ a meglévő dokumentációk, hivatkozások, leírások, interjúk alapján.

1.4.1 A működés időtartama években (amennyiben az 1.4 kérdés alapján ismert)

Amennyiben ismerik a szennyező tevékenység működésének megkezdése és megszűnése közötti időtartamot, a kérdéshez tartozó mezőbe jobbra zártan írják be a működési évek számát (pl. 30). Ha a szennyezőforrás működő, azaz a tevékenységet az adatlap kitöltésének időpontjában is folytatják, a működési időtartam számítását az utóbbihoz kell viszonyítani: pl. a tevékenységet 1986-ban kezdték meg és pl. 2006-ban – az adatlap kitöltés évében – is folytatják, akkor a működés időtartama 20 év.

Ha az 1.3 kérdésre a "3. egyszeri" választ adták meg, akkor erre a kérdésre nem kell válaszolniuk.

Ha a szennyező tevékenység működési időtartama nem éri el az 1 évet, abban az esetben is 1 év a válaszban megadandó időtartam.

1.5 A potenciális, pontszerű szennyezőforrás működésének kezdő éve

A kérdéshez tartozó mezőbe be kell írni a szennyező tevékenység megkezdésének évszámát.

Ha az 1.3 kérdésre a "3. egyszeri" választ adták meg, a mezőbe írják be a szennyező esemény bekövetkezésének évszámát (pl. ha a területen egy felborult tartályból nagy mennyiségű olaj ömlött ki a talajra 2000. május 14-én, akkor a mezőbe 2000–et kell beírni).

1.6 A potenciális, pontszerű szennyezőforrás területi kiterjedése

Az adatlapon felsorolt öt értéktartományból kiválasztva a megfelelőt, meg kell adni a felszínen, vagy felszín alatt található pontszerű szennyezőforrás felületének nagyságát (pl. iszaptároló felülete, személtérakó telep területének nagysága, a felszín alatt elásott hordók által elfoglalt terület felszíni vetületének nagysága).

Akkor kell választani az "1. nincs" választ, ha egy pontban történő bevezetésről, vagy elhelyezésről van szó (pl. szennyezőanyag bevezetés fúrt kútba/aknába, vagy döngkútban történő elhelyezés). Ebben az esetben is kötelezően meg kell válaszolni a szennyezőanyag mennyiségére vonatkozó 1.7.4. kérdést.

1.7 Szennyezőanyag(ok) azonosítása és jellemzése

A kérdés azon szennyezőanyagok jellemzésére vonatkozik, amelyek a szennyezőforrás területén folyó, vagy folytatott, de már megszűnt szennyező tevékenységekkel függnek össze. A kérdés szintén vonatkozik a származási helytel nem azonosítható szennyeződésnél megjelent szennyezőanyagoknak a jellemzésére is, különös tekintettel az ezen szennyezőanyagok által előidézhető környezeti szennyezettség/környezeti károsodás valószínűségére.

Hasonlóan a szennyező tevékenységhez, a szennyezőanyagok jellemzését ki kell terjeszteni azok jelen idejű és történelmi azonosítására, felkutatására is.

1.7.1 Szennyezőanyag ismertsége

A tevékenység technológiai profilja, a meglévő dokumentációk, mérési eredmények, megfigyelések, szemle, interjú, stb. alapján megválaszolendő kérdés.

1.7.2 Jellemző szennyezőanyag megnevezése a 3. számú függelék alapján

A jellemző szennyezőanyagot az azonosított és feltételezett szennyezőanyagok közül kell kiválasztani. A B1 adatlap értelmezésében jellemzőnek azt a szennyezőanyagot kell tekinteni, amely fizikai/kémiai/biológiai tulajdonságai tekintetében a legnagyobb veszélyt jelenti a környezetre, és amelynek legnagyobb valószínűséggel domináló szerepe van/volt a (valószínűsített) szennyezettség kialakulásában.

1.7.3 Jellemző szennyezőanyag KAJ kódja a 3. számú függelék alapján

Az 1.7.2 pontban meghatározott jellemző szennyezőanyag **KAJ** kódja a 3. számú függelék szerinti anyagok kódbesorolása alapján. A KAJ szám definíciója a 13. számú függelékben található.

1.7.4 Jellemző szennyezőanyag mennyisége

Alternatív kérdés. Amennyiben az 1.6 kérdésre már megadták a választ, e kérdés megválaszolása nem kötelező.

Az opciós mennyiségi értéktartományok valamelyikébe történő besorolással meg kell adni a szennyezőforrás területén a működési időtartama alatt felhalmozott jellemző szennyezőanyag m³-ben kifejezett mennyiségét.

Az "1. (0 m³)" opciót akkor kell választani, ha a halmozott anyag elszállítása a területről már megtörtént.

1.8 Jellemző szennyezőanyag halmazállapota

Az anyag halmazállapota befolyásolja az anyag mobilitását, vagyis bizonyos mértékben növelheti, vagy csökkentheti a környezetbe történő bekerülésének kockázatát.

Ezen kérdéscsoport a jellemző szennyezőanyag halmazállapotát vizsgálja a szilárd (1.8.1), iszapszerű (1.8.2), folyékony (1.8.3) és gáznemű (1.8.4) halmazállapot részarányának hozzávetőleges minőségi osztályozása alapján.

Válaszlehetőségek:

1. nem
2. jellemzően nem
3. igen

Értelemszerűen „nem”-mel kell válaszolni, ha az anyag nem a vizsgált pont szerinti halmazállapotú. A „jellemzően nem” azt jelenti, hogy az anyag csak kis részben a vizsgált pont szerinti halmazállapotú, nagyobb része pedig más halmazállapotban van. Ez elsősorban az anyagcsoportokba sorolt anyagok esetében merülhet fel (pl. az építési hulladékok csoportjába sorolt anyag nagyobb részt szilárd anyagokból áll, de jelen van folyékony halmazállapotú anyag is, s ebben az esetben sem iszapszerű, sem gáznemű anyag a hulladékban nem található).

Összefoglalóan a négy halmazállapot közül egyre igennel kell válaszolni, a többire „nem”, vagy „jellemzően nem” választ kell adni.

2 Szennyezőanyag környezetbe történő potenciális bejutásának és a védelmi megoldás(ok)nak a jellemzése

A kérdéscsoport azt vizsgálja, hogy a pontszerű, potenciális szennyezőforrás (tevékenység) területén milyen úton kerülhet be a szennyezőanyag a környezetbe és milyen megbízhatóságú védelmi megoldások akadályozzák, vagy csökkentik a bejutás valószínűségét.

2.1 Jellemző szennyezőanyag a földtani közeg felszínén található? Ha igen, milyen a csomagolás minősége?

A kérdés a felszíni szennyezőforrás területén, vagyis a terület felszínén tárolt, felhalmozott, vagy más formában elhelyezett (pl. kiszórt) szennyezőanyag jelenlétét vizsgálja. Egyidejűleg kiterjeszti az elemzést az anyag környezetbe való bejutását visszatartó/gátló tárolóeszközök biztonságára is.

A válaszlehetőségek közül az ép csomagolás, vagy az ép tárolóeszközben való tárolás arra az esetre vonatkozik, amikor ezen eszközök anyagának és állagának biztonsága olyan, hogy az abban tárolt szennyezőanyag nem kerülhet ki a környezetbe.

A sérült csomagolásban, illetve sérült tárolóeszközben, esetleg anélkül tárolt szennyezőanyag esetében nem zárható ki annak az esélye, hogy szennyezőanyag bekerült a földtani közegbe és/vagy a felszín alatti vízbe, illetve a szennyezőanyag kijutásának valószínűsége fennáll, vagy a szennyezőanyag kijutása a környezetbe nyilvánvaló.

2.2 A jellemző szennyezőanyag a felszín alatt található? Ha igen, milyen a csomagolás minősége?

A kérdés a felszín alatti szennyezőforrásban tárolt, felhalmozott szennyezőanyag jelenlétét vizsgálja. Egyidejűleg kiterjeszti az elemzést az anyag környezetbe való bejutását visszatartó/gátló tárolóeszközök biztonságára is.

2.3 Csomagolás/göngyöleg/tárolóeszköz megnevezése

Az adatlapon kínált hat csomagoló/tároló eszköz opció közül ki kell választani a szennyezőanyag tárolási módjára leginkább jellemző, illetve meghatározó eszközt, figyelembe véve a legkedvezőtlenebb eset elvének érvényesítését is. Pl. ha a szennyezőanyagot egyidejűleg valamilyen tároló eszközben (pl. zsákban) és csomagolás nélkül tárolják, akkor az „1. nincs” opciót kell kiválasztani. Az „egyéb” opció kiválasztása esetén a tárolóeszköz megnevezését a „Megjegyzések” pontban lehet feltüntetni.

2.4 Műszaki védelmet szolgáló műtárgy oldalfalának, aljzatának szigetelése

Az oldalfal, illetve az aljzatszigetelés minőségét abból a szempontból kell megítélni, hogy a szennyezőanyag érintkezését a földtani közeggel, illetve a felszín alatti vízzel, illetve a szennyezőanyag bejutását ezekbe a környezeti elemekbe mennyiben akadályozza meg a műszaki megoldás. A szigetelés az anyagtaroló, vagy anyagtarolás aljzatának és oldalfalának szigetelését, burkolását, stb. minősítő tényező, a szigetelő rendszer megléte, kiépítettsége, a szigetelőanyagának biztonságos volta, állaga, stb. szempontjából. Megfelelő az oldalfal, illetve az aljzat szigetelése abban az esetben, ha a szigetelés a hatályos előírásoknak megfelelően jó, azaz amelyben a szennyezőanyag a földtani közeggel, felszín alatti vízzel nem érintkezhet, illetve azokba be nem juthat. Ebből a szempontból fontos, hogy pl. a tározó-medence, vagy akna aljzata és oldalfala megfelelő anyagú (pl. beton, vasbeton, fém), vastagságú szigeteléssel rendelkezzen és ennek a helyszíni szemlén észlelt állaga is megfelelő legyen (nem repedezett, nem mállott, nem korrodált stb.). Emellett meg kell nézni, hogy a fal magassága elegendő-e a túlfolyás megakadályozására, vagy (pl. aknában elhelyezett tartálynál) a túlfolyás gyűjtése megoldott-e.

A műszaki védelem minősítése a meglévő dokumentációk és a helyszíni szemle alapján történik. A már „kitakarított” helyszíneken figyelembe kell venni a történelmi adatokat is.

A kérdésre adható válaszok:

1. Megfelelő: a műszaki védelem megléte hatósági dokumentummal, és helyszíni szemle alapján alátámasztott.
2. Részleges: a műszaki védelem nem tekinthető teljesnek (pl. csak oldalfal van), illetve nem zárható ki szennyezőanyag bejutása a földtani közegbe, illetve a felszín alatti vízbe. Ebben az esetben nem mérvadó, hogy a részleges műszaki védelem meglétéről van-e hatósági dokumentum. A természetes védelemmel történő ellátottság (pl. hígrágya tároló tavak) nem jelent megfelelő védelmet, így csak ebbe a kategóriába sorolható.
3. Nincs: a területen nincs műszaki védelem, a szennyezőanyag bejutása valószínűsíthető akár a földtani közegbe, akár a felszín alatti vízbe.

2.5 Befedés jellemzése

A befedés minőségét a szennyezőanyag levegőbe történő kijutása elleni, illetve a vizsgált területen lévő szennyezőanyag tömegébe történő csapadék-beszivárgás elleni védelem minőségének szemszögéből kell megítélni. A szigetelési rendszer megítélésénél figyelembe kell venni a szennyezőforrás típusával összefüggésben levő elvárásokat, szempontokat. Megfelelő befedés lehet a többrétegű, fóliázott, tömörített anyagtakarás a hulladéklerakóknál, vagy megfelelő anyagú aknafedél az aknában, tartályban tárolt illékony anyagok esetében.

2.6 A külvizek távoltartásának minősítése (csapadékvíz elvezetés, belvíz elvezetés, árvízvédelmi töltés, gátrendszer, övások, stb.)

A külvizek távoltartása akkor tekinthető részlegesnek, ha a külső vizek vizsgált területre való beszivárgását/bejutását az alkalmazott műszaki megoldás (a külvizek benyomulásának megakadályozására szolgáló műtárgy és/vagy egyéb műszaki eszköz) nem képes teljes mértékben megakadályozni. Megfelelő a külvizek távoltartása abban az esetben, ha bármiféle külső forrásból megjelenő vizet az alkalmazott műszaki megoldás képes a szennyezőanyagoktól távol tartani.

2.7 Monitoring rendszer jellemzése

Ezen kérdéscsoportban a szennyezőforrás területén, illetve közvetlen környezetében lévő felszín alatti víz monitoring rendszerének meglétét, állapotát és megfelelőségét kell értékelni a meglévő dokumentációk, interjúk és a helyszíni szemle alapján.

A monitoring rendszer feladata a felszín alatti víz mindenkori állapotának, terhelésének, szennyezettségének (beleértve a szennyezés-terjedést is) megismerése és a bekövetkezett változások jelzése és nyomon követése, ideértve az észlelt adatok gyűjtését, feldolgozását és értékelését.

A monitoring rendszer állhat egy, vagy több észlelő objektumból.

2.7.1 Monitoring rendszer(ek) megléte

Válaszlehetőségek:

1. igen
2. nem
3. nem ismert

3 A valószínűsíthető szennyezettség meghatározása a potenciális, pontszerű szennyezőforrás területén környezeti elemenként

Ezen kérdéscsoport a környezeti elemek valószínűsített szennyezettségének mértékét vizsgálja, figyelembe véve a rendelkezésre álló adatok megbízhatóságát.

Az adatok megbízhatósága hozzávetőlegesen a **szennyezettség feltártsága** alapján becsülhető meg, amelyet négy kategóriában osztályozunk: 1. előzetes részletes vizsgálat, 2. mérések, 3. megfigyelés, 4. feltételezett (nem feltárt).

Az **előzetes részletes vizsgálat**hoz sorolhatók a szennyezőforrás területére és esetleg környékére is kiterjedő, tényfeltáráshoz hasonló részletességű dokumentált vizsgálatok, állapotfelmérések, modellezések.

A **“mérések”** kategóriába műszeres mérések/vizsgálatok tartoznak, nevezetesen a területen végzett egyes szennyezőanyagokra kiterjedő koncentrációmérések, vagy komplex analitikai vizsgálatok, amelyek dokumentáltságát azonban igazolni kell.

A **“megfigyelés”** kategória olyan információkra terjed ki, amelyeket műszeres vizsgálatok nélkül, “puszta szemmel”, vagy másféle észlelések alapján szereztek meg a helyszínen, vagy interjúk, panaszok útján jutottak hozzá (pl. rendszeres füstfelhő a szeméttelp felől, szemmel látható úszó kerozinfoltok az ásott kútban, stb.).

“Feltételezett (nem feltárt)” kategória: a szakmai megítélés és helyismeret alapján nyert információkat fogad el.

3.1 A levegő állapota

3.1.1 Levegő szennyezettségének feltártsága

Ld. 3. pont alatti magyarázatot.

3.1.2 A levegő szennyezettségének mértéke

A levegő szennyezettségének mértékét két minőségi kategória szerint kell megítélni: nem szennyezett és szennyezett. Amennyiben rendelkezésre állnak konkrét mérési eredmények, a légszennyezettség mértékét a hatályos jogszabályokban [14/2001. (V. 9.) KöM-EüM-FVM együttes rendelet; 17/2001. (VIII. 3.) KöM rendelet; 25/2001. (XII. 7.) KöM-EüM-FVM együttes rendelet] szereplő határértékekhez viszonyítva kell megállapítani.

Mérések hiányában észlelésen, helyi tapasztalatokon alapuló becslést kell alkalmazni.

A levegőszennyezéshez kell sorolni a gáz, a gőz és a lebegő részecskék (por, korom, stb.) formájában levegőbe tartósan kijutó szennyezést, illetve a kibocsátások által okozott tartós levegőterhelést.

Válaszlehetőségek:

1. nem szennyezett
2. szennyezett

3.2 Földtani közeg állapota

3.2.1 Földtani közeg szennyezettségének feltártsága

Ld. 3 pont alatti magyarázatot.

3.2.2 A földtani közeg szennyezettségének mértéke

A földtani közeg szennyezettségének mértékét a szennyezőforrás területén négy minőségi kategória alapján kell megítélni: nem szennyezett, kissé szennyezett, közepesen szennyezett, erősen szennyezett.

Amennyiben konkrét mérési (kémiai, analitikai) eredmények rendelkezésre állnak, a földtani közeg szennyezettségének mértékét a hatályos jogszabályban [10/2000. (VI. 2.) KöM-EüM-FVM-KHVM együttes rendelet] meghatározott (B) szennyezettségi határértékekhez viszonyítva kell megállapítani. Mérések hiányában a megfigyelésekre, helyszíni tapasztalatokra, szakértői megítélésre támaszkodó becslést kell alkalmazni.

Válaszlehetőségek:

1. nem szennyezett
2. kissé szennyezett
3. közepesen szennyezett
4. erősen szennyezett

3.3 Felszín alatti víz állapota

3.3.1 Felszín alatti víz szennyezettségének feltártsága

Ld. 3 pont szerinti magyarázatot.

3.3.2 A felszín alatti víz szennyezettségének mértéke

A felszín alatti víz szennyezettségének mértékét négy minőségi kategória alapján kell osztályozni:

Válaszlehetőségek:

1. nem szennyezett
2. kissé szennyezett
3. közepesen szennyezett
4. erősen szennyezett

Amennyiben konkrét mérési (kémiai, analitikai) eredmények rendelkezésre állnak, a felszín alatti víz szennyezettségének mértékét a hatályos jogszabályban [10/2000. (VI. 2.) KöM-EüM-FVM-KHVM együttes rendelet] meghatározott (B) szennyezettségi határértékekhez viszonyítva kell megállapítani. Ha nem végeztek méréseket, a szakértői véleményen, megfigyeléseken alapuló becslést kell alkalmazni.

3.4 Felszíni víz állapota

3.4.1 Felszíni víz szennyezettségének feltártsága

Ld. a 3 pont alatti magyarázatot.

3.4.2 A felszíni víz szennyezettségének mértéke

A felszíni víz szennyezettségének mértéke két minőségi kategória szerint határozható meg: nem szennyezett, illetve szennyezett.

Amennyiben konkrét mérési (kémiai, analitikai) eredmények rendelkezésre állnak, a felszíni víz szennyezettségének mértékét a hatályos jogszabályban [28/2004. (XII. 25.) KvVM rendelet, 6/2002. (XI. 5.) KvVM rendelet], [9/2002. (III. 22.) KöM-KöVim együttes rendelet, 6/2002. (XI. 5.) KvVM rendelet] meghatározott határértékekhez viszonyítva kell megállapítani.

Mérések hiányában a megfigyelések, tapasztalatok, szakértői megítélés alapján becsléssel kell megállapítani.

Válaszlehetőségek:

1. nem szennyezett
2. szennyezett

4 Természetes védettség

A kérdéscsoport a szennyezőforrásból származó szennyezésnek kitett környezet természetes védettségét, illetve sérülékenységét befolyásoló tényezőkre vonatkozó információkat gyűjti össze, a szennyezettség függőleges és oldalirányú terjedése, a bekövetkezésének valószínűsége és a receptorok felé történő közvetítése szemszögéből.

A természetes védettség vizsgálatát a szennyezőforrás exponált területére kell kiterjeszteni, amelynek határait az 5. Hatásviselő/receptorok kérdéscsoportban fellelhető egyes hatásviselőkhöz rendelt távolsági kritériumok figyelembe vételével kell meghatározni.

4.1 Domborzati viszonyok

A domborzati formák transzport-módosító szerepe a felszíni lefolyás és lemosás/lehordás szemszögéből, illetve a szennyezettség visszatartása szempontjából fontos. A terület domborzati viszonyainak leírása a következő minőségi mutatók közül történő választással adható meg: sík, lejtő, mélyfekvésű terület

Lejtő minősítést akkor kell alkalmazni, ha a felszín lejtése nagyobb 10 foknál.

Ennél kisebb lejtésnél a terület **síknak** tekinthető.

Amennyiben a területen lejtő és sík részterületek együttesen vannak jelen, akkor azt a nagyobb területi lefedettségű kategóriába kell sorolni.

Mélyfekvésű területnek tekintünk olyan jelentős laterális, vagy hosszanti kiterjedésű zárt, vagy részben zárt domborzati anomáliát, amelynek terepszínje több tíz méterrel alacsonyabb, mint a környező terület terep magassága (mély szakadékvölgyek, szakadékok, katlanok).

4.2 A terület besorolása elöntési veszély szempontjából

Az ár-, vagy belvíz okozta elöntés mobilizáló erő, amely nagymértékben hozzájárulhat a szennyezettség felszíni terjedéséhez a területen (a szennyezőanyagok szétterülése, oldódása stb.), valamint a szennyezőanyagok bemosódásához a talajba. Az árvizek levonulása után az erodált felszínen és a felszín alatti vizek közvetítésével a szennyezettség bejuthat felszíni vizekbe is. A felszíni vizek terhelésnöveléséhez hozzájárulhat a szennyezett belvíz áttemelése is.

A terület elöntési veszély szerinti besorolását négy minőségi kategória alapján kell végezni: 1. árvízveszélyes terület, 2. belvívveszélyes terület, 3. hullámtér, 4. egyik sem.

Az **árvíz- és belvívveszélyes területekhez** való tartozást a sokévi gyakorisági adatok felhasználásával készült vízgazdálkodási, árvíz- és belvív térképek alapján kell ellenőrizni, figyelembe véve az utóbbi évek

előntési statisztikát is. A nevezett térképi anyagok a területi vízügyi Igazgatóságoknál fellelhetők. Az előntési veszélyek felkutatásának hasznos forrása az interjú, a helyi tapasztalatok, valamint a kivizsgálás keretében, vagy ezt megelőzően megtartott helyszíni szemle.

Hullámtérnek minősül a folyók, vízfolyások partvonala és az elsőrendű árvízvédelmi fővonalak között elhelyezkedő terület.

A területek azonosításához segítséget nyújt a Vízkészletgazdálkodási Atlasz (VKGA).

Amennyiben a három előntési veszélyforrás közül egynél több fordul elő a területen, a legkedvezőtlenebb eset elvét alkalmazva, azt kell kiválasztani, amely a legnagyobb veszélyt jelenti a vizsgált területre. Amennyiben a három veszélyforrás közül egyik sem jellemző e területre, értelemszerűen a „4. egyik sem” választ kell megadni.

4.3 A felszín vízáteresztő képessége

A fedőréteget a felszín közvetlenül borító geológiai képződmények alkotják, amelyek tulajdonságai, s azok közül alapvetően a vízáteresztő képességük, jelentősen befolyásolják – megakadályozhatják, gátolhatják, késleltethetik, vagy meggyorsíthatják - a szennyezőanyag bejutását a földtani közegbe és a bejutott anyag tovább terjedését.

A vízrekesztő kategóriába elsősorban agyag-, valamint iszapos-agyagos és löszös-agyagos fedőképződményeket sorolunk, ezzel szemben kiváló, illetve jó vízáteresztő képességgel rendelkeznek a homokos és kavicsos fedőképződmények, továbbá agglomerátumok és törmelékes kőzetek.

A „felszín vízáteresztő képességének” megítéléséhez a vízrekesztő/vízáteresztő képződmények alkotta fedőréteg jelenlétét, vastagságát és folytonosságát összevontan kell vizsgálni, illetve értékelni.

Vízrekesztőnek minősül a felszín, ha azt a 3 métert elérő, vagy meghaladó vastagságú összefüggő vízrekesztő fedőréteg borítja.

Ha a vízrekesztő fedő mellett vízáteresztő fedőréteggel borított szakaszok/foltok is előfordulnak a területen, akkor a felszín csak abban az esetben minősíthető vízrekesztőnek (1. opció kiválasztása!), amennyiben a vízrekesztő fedőréteg területi elterjedésének részaránya meghaladja a 75 %-ot.

Vízáteresztőnek kell minősíteni a felszín (2. opció), ha azt fedetlen karsztos, vagy repedezett kőzetek építik fel, vagy kibúvásaik területi részaránya eléri, vagy meghaladja a 25%-ot. Megjegyzendő, hogy a karsztos víznyelők területi előfordulása esetén ez a részarány a szakértői megítélés alapján csökkenhet.

A legkedvezőtlenebb eset elve alapján a származási hellyel nem azonosítható szennyezettség megjelenését is a „vízáteresztő felszínhez” (2. opció) kell sorolni.

A „felszín vízáteresztő képessége” kérdés megválaszolásához nagyon fontos a vizsgált terület helyi viszonyainak ismerete: a helyszíni szemle mellett a meglévő lokális szintű földtani-vízföldtani, talajmechanikai feltárások, értékelések, szakvélemények alkalmazása szükséges.

Az ilyen információk hiányában becslési szinten segítséget nyújt a Magyar Állami Földtani Intézet honlapján (www.mafi.hu) elérhető Egységes Országos Földtani Térképrendszer 1:100.000-es földtani térképe és az MTA Talajtani Kutatóintézet 1:100.000 méterarányú Agrotopográfiai térképe.

4.4 A talaj mobilizáló, illetve visszatartó képessége

A szennyezőanyagok terjedését és mobilizálódását a talajban az anyagtulajdonságok mellett a talajnak az adott anyagféleséggel szembeni pufferkapacitása (visszatartó képessége) határozza meg. Az utóbbi - a vízáteresztő képességen túlmenően - elsősorban olyan talajtulajdonságoktól függ, mint a mészállapot, a talaj kémhatása, a szervesanyag készlet, az agyagásványok és egyéb kolloidok tulajdonságai, a fizikai talajféleség és genetikai talajtípus, a talaj vízháztartási jellemzői.

Ezek hatása a különböző szerves- és szervetlenanyagok terjedésére más és más lehet.

Például egyes szervetlenanyagok, mindenképp a fémek, a savanyú, mészhiányos talajokban mozgékonyabbá válnak.

Többféle szervesanyag megkötődését a talajban a talajkolloidok, különösképp a humuszkomponensek jelenléte befolyásolja, de erre módosító hatást gyakorol a talaj kémhatása is.

Az anyagok mozgékonyasága és átalakulása az anyag ellenálló képességétől (perzisztenciájától) is függ, amelyet a külső tényezők mellett a molekulaszervezet határoz meg.

Becslés szintjén a talaj visszatartó képességének megítélése egy integrált mutató - a talaj savanyodással szembeni érzékenysége - alapján történik, amelyet a fentebb felsorolt talajtulajdonságok és egyéb talajjellemzők figyelembe vételével határoztak meg.

A savanyodással szembeni érzékenység tekintetében a magyarországi talajokat eredetileg 6 kategóriába sorolták be (Várallyay, 1993):

- I. erősen savanyú talajok
- II. savanyodásra erősen érzékeny talajok
- III. savanyodásra közepesen érzékeny, közepes pufferkapacitású talajok
- IV. savanyodásra mérsékelten érzékeny, nagy pufferkapacitású talajok
- V. savanyodásra kevésbé érzékeny talajok
- VI. savanyodásra nem érzékeny talajok.

A B1 adatlap a fenti osztályozásra támaszkodva négy kategóriát alkalmaz a talaj savanyodással szembeni érzékenységének azonosítására:

1. savanyodásra nem érzékeny talaj (VI. kategória)
2. savanyodásra kevésbé érzékeny talaj (V. kategória)
3. savanyodásra közepesen, mérsékelten érzékeny talaj (összevontan III. és IV. kategória)
4. savanyodásra erősen érzékeny talaj (összevontan I. és II. kategória).

A talaj visszatartó képességének fenti osztályokba való besorolásához, illetve területi azonosításához az MTA Talajtani Kutatóintézet 1:100.000 méterarányú Agrotopográfiai térképe nyújt segítséget.

A talaj kémhatását és mészállapotát feldolgozó térképek felhasználásánál az érzékenységi kategóriák a következőképpen értelmezhetők.

A savanyodásra

- erősen érzékeny talaj kategóriába (4. opció) a térkép szerinti erősen savanyú talajok,
- közepesen, mérsékelten érzékeny talajok kategóriába (3. opció) a térkép szerinti gyengén savanyú talajok,
- kevésbé érzékeny talajok kategóriába (2. opció) és további adat hiányában a savanyodásra nem érzékeny talaj kategóriába (1. opció) a térkép szerinti felszíntől karbonátos talajok sorolhatók.

Amennyiben többféle érzékenységtípusú talajtípus is fellelhető a területen, akkor a legnagyobb területi részarányal rendelkező kategóriát kell megjelölni.

4.5 Felszín alatti víz típusa

Ebben a pontban azonosítani kell azt a felszín alatti víztípust, amelyet a szennyezőforrásból eredő szennyezettség már elért, vagy ennek valószínűsége felmerült.

A kérdéshez rendelt opciókban felsorolt magyarországi felszín alatti víztípusok (fedett karsztvíz, rétegvíz, talajvíz, parti szűrésű víz és nyílt karsztvíz) szennyezettséggel szembeni sérülékenysége jelentősen eltér egymástól, ami a hidrodinamikai és hidraulikai viszonyai, a fedettségük, mélységi helyzetük és a víztároló kőzetek földtani-vízföldtani tulajdonságai, viszonyai közötti különbségekre vezethető vissza.

A felszín alatti víztípusok közül a nyílt karszt-, a talajvíz és parti szűrésű víz a sérülékenyebb, a rétegvíz és fedett karsztvíz a védettebb vizek kategóriába tartoznak.

Ha az exponált területen a szennyezettség több felszín alatti víztípusban is megjelent, vagy ennek gyanúja felmerült, akkor a megfelelő opció kiválasztásánál a legsérülékenyebb víztípust kell megjelölni.

A felszín alatti víztípus azonosításához a Vízkészletgazdálkodási Atlasz (VKGA) és a Magyar Állami Földtani Intézet honlapján (www.mafi.hu) elérhető Egységes Országos Földtani Térképrendszer 1:100.000-es földtani térképének alkalmazása javasolt.

4.6 Átlagos vízszint mélysége az első víztartóban (terepszint alatt)

Az első víztartó réteg mélységi helyzete nagymértékben befolyásolja a szennyezettség felszín alatti vízbe való bejutási valószínűségét és a vízszintelérési idejét. Ezek becsléséhez lényeges a legrövidebb szivárgási úthosszt meghatározó legmagasabb vízállások ismerete. További fontos információt nyújt a vízszintek szélső ingadozási tartományának az ismerete is. Azonban ilyen észlelési adatok lokális szinten általában nem állnak rendelkezésre.

Ezért az adathiány kiküszöbölésére és a leegyszerűsítés érdekében a B1 adatlap a sokévi átlagos vízszint terepszint alatti mélységét veszi figyelembe.

Az adatlapon a hazai viszonyoknak megfelelően jelölt vízszint mélységi tartományok közül (< 2,5 m, 2,5 – 7 m, > 7 m) a sokévi átlagértékek alapján ki kell választani a területre jellemző átlagos vízszint mélységét, különös tekintettel az utolsó 10 év átlagára. A vízszint mélységét a terepszint alatt m-ben kell megadni.

A vízszintadatok fő forrásai az országos feldolgozású talaj- és nyílt karszt vízszint térképek, mérnökgeológiai térképsorozatok, valamint a fellelhető lokális léptékű mérési eredmények.

A válaszadáshoz a Vízkészletgazdálkodási Atlasz (VKGA) nyújt segítséget.

4.7 Első víztartó réteg vízvezető képessége

Az első víztartó rétegbe bejutott szennyezőanyagot a víz tovább szállítja. A transzportfolyamatok egyik meghatározó tényezője a víztartó réteg vízvezető képessége (k-tényező), amelyet a B1 adatlap három kategória szerint minősít: gyenge, közepes, valamint jó vízvezető. A hazai gyakorlati eredmények alapján ezek a kategóriák a következő k-tényező tartományokba esnek:

Vízvezető képesség minőségi kategória	k tényező értéke, m/s
jó	$>10^{-3}$
közepes	$10^{-3} \geq k \geq 10^{-6}$
gyenge	$<10^{-6}$

Ezek közül a megfelelőt kell kiválasztani.

A k-tényezőre vonatkozó vizsgálati adatok általában hiányosak, illetve az esetek többségében nem állnak rendelkezésre. Ezért ezt a tényezőt lokális szinten elsősorban a víztartó réteg földtani összetétele, kifejlődése, az azt felépítő geológiai képződmények tulajdonságai alapján lehet megbecsülni. Amennyiben a vizsgált területen nem készült fúrás, a közeli földtani-vízföldtani, vagy más rendeltetésű fúrásokból, illetve földtani-vízföldtani szakvélemények alapján kapható a szükséges információ.

Amennyiben a víztároló összlet inhomogén, akkor a legkedvezőtlenebb eset elvét alkalmazva, a területet a legjobb vízvezető képességű víztároló képződmény alapján kell besorolni.

Az első víztartó réteg vízvezető képességének besorolásához segítséget nyújt a Magyar Állami Földtani Intézet honlapján (www.mafi.hu) elérhető Egységes Országos Földtani Térképrendszer 1:100.000-es földtani térképe és az MTA Talajtani Kutatóintézet 1:100.000 méterarányú Agrotopográfiai térképe.

4.8 Felszíni víz típusa

A mutató nagyon durva megközelítésben becsüli a felszíni vizek természetes védettségét, illetve sérülékenységét a szennyezettséggel, illetve a tartós károsodással szemben, különös tekintettel a vizekbe került szennyezőanyag hígulására, mederüledékben való feldúsulására, a vizek öntisztulására. Ezen a becslési szinten a fenti tulajdonságok minősítésére csak közvetve, a víztömeg, illetve a vízszállítás (vízhozam) hozzávetőleges nagysága szerint besorolt felszíni víz típusok alapján van lehetőség.

Az adatlap négy opcióban foglalja össze a felszíni víztípusokat:

1. **csatorna, árok, ér:** kisebb vízszállítású víz(el)vezető csatornák és árkok, csapadékelvezető csatornák és árkok, valamint jelentéktelen vízhozamú természetes vizek;
2. **folyó:** Magyarország összes folyója és fő mellékfolyói;
3. **állandó kis vízfolyás, állóvíz 50 ha vízfelület fölött:** állandó vízborítású természetes patakok, kisfolyók és mellékágai, főcsatornák és nagyobb vízszállítású öntözőcsatornák, továbbá természetes és mesterséges tavak, halastavak, holtágak, víztározók a jelölt vízfelület-nagyságon belül;
4. **állóvíz 50 ha vízfelület alatt, időszakos vízfolyás:** természetes és mesterséges tavak, halastavak, holtágak, víztározók a jelölt vízfelület-nagyságon belül, továbbá állandó vízborítással nem rendelkező (időszakos) kisvízfolyások.

A felszíni vizek természetes sérülékenysége a 4. víztípus irányába növekszik.

A B1 adatlap kitöltéséhez meg kell állapítani az exponált terület legveszélyeztetettebb felszíni víz előfordulását, vagy megjelölni azt a felszíni vízelőfordulást, amelyet a szennyezőforrásból eredő szennyezés már elért, besorolva azt a megfelelő víztípus kategóriájába. A veszélyeztetett felszíni víztípus megállapításánál elsősorban a felszín alatti víz közvetítésével végbemenő szennyezettség-terjedés pályáját kell figyelembe venni, de nem hanyagolható el a felszíni lefolyás útján történő szennyezettség terjedése sem. Az exponált felszíni víztípus megállapításánál figyelembe kell venni a terület, illetve exponált rész-vízgyűjtő domborzati, hidrológiai és hidrogeológiai adottságait/sajátosságait.

A 4.8 és 4.9. pontok alatti kérdésekre adott válaszokat összehangoltan kell megadni.

A kérdés megválaszolásához a Vízkészletgazdálkodási Atlasz (VKGA) nyújt segítséget.

4.9 Felszíni víz távolsága a potenciális, pontszerű szennyezőforrástól

A felszíni víz szennyezőforrástól való távolsága jelentős tényező a felszíni víz szennyezésnek való kitétségét illetően, illetve annak a valószínűségét tekintve, hogy a szennyezettség bejuthat a felszíni vízbe.

A felszín alatti víz közvetítésével terjedő szennyezettségnek való kitétség vizsgálatánál fontos annak a megállapítása, hogy a felszíni és felszín alatti vizek között fennáll-e a hidraulikai kapcsolat és a szennyezőforrás – elsősorban a vízfolyások esetében – aktív vízcsere zónájában helyezkedik-e el.

A szennyezettség felszíni lefolyással történő bejutási valószínűségének vizsgálatánál pedig meg kell állapítani, hogy a szennyezőforrás helyzete a vízgyűjtőn, annak domborzati, hidrometeorológiai és egyéb tényezőinek (talajtakaró, növényzet, stb.) figyelembe vételével lehetővé teszi-e, vagy megakadályozza, hogy a szennyezettség eljusson a felszíni vízig.

Ezen a becslési szinten a fenti kérdések megválaszolására általában nincs lehetőség, ezért a B1 adatlap a távolsági kategóriákba való besorolásra redukálja a vizsgálatot.

Az adatlap négy távolsági kategóriát jelöl meg, amelyek egyikébe be kell sorolni a 4.8 pontban kiválasztott felszíni vizet.

A besoroláshoz segítséget nyújt a Vízkészletgazdálkodási Atlasz (VKGA).

4.10 Levegőtisztasági minősítés alapján besorolt település távolsága a potenciális, pontszerű szennyezőforrástól

A kérdés megválaszolásához a 14/2001. (V. 9.) KöM-EüM-FVM együttes rendelet 4. számú mellékletében megadott zónatípusokat, valamint a 4/2002. (X. 7.) KvVM rendelet 1. és 2. számú mellékletében megadott zónabesorolásokat kell felhasználni.

A fent nevezett jogszabályok alkalmazásával kiválasztható a kérdésre adható négy válaszlehetőség közül a megfelelő.

1. kategóriába az 500 m-t meghaladó távolságban található települések tartoznak, azok háttéri levegőminőségére való tekintet nélkül.

A háttéri levegőminőség figyelembe vételével az 500 m-en belül lévő településeket a következő kategóriákba sorolhatjuk be:

2. Egyéb települések (nem szennyezett) azok a települések, amelyek a levegőszennyezettségi zónabesorolás alapján E, vagy F kategóriába tartoznak, de egyetlen szennyező esetében sem tartoznak a B, C, vagy D zónákba.

3. Mérsékelt szennyezett települések azok a települések, amelyek a levegőszennyezettségi zónabesorolás alapján C, vagy D kategóriába tartoznak, de egyetlen szennyező esetében sem tartoznak a B zónába.

4. Szennyezett település: Azon település, mely a levegőszennyezettségi zónabesorolás alapján legalább egy szennyező esetében B kategóriába tartozik.

A település veszélyeztetettsége a 4. kategória irányában fokozatosan nő.

5 Receptorok / hatásviselők

A kérdéscsoportozhoz tartozó információ gyűjtésének célja az exponált területen található hatásviselők felmérése a szennyezettséggel szembeni érzékenységük alapján, illetve az érzékenység mértékének becslése a kérdésekhez rendelt érzékenységi kategóriák szerint.

5.1 Lakott terület jelenléte, népessége és érzékenysége a potenciális, pontszerű szennyezőforrás/szennyezett terület 500 m-es körzetében

A kérdés megválaszolásánál csak azokra a településekre kell kiterjeszteni a népesség meghatározását, ahol a szennyezőforrás, illetve a megjelölt szennyezettség a belterületet érinti. Amennyiben a szennyezőforrás/szennyezettség belterületen van, a település összalakosságát kell figyelembe venni. Ha a vizsgált terület több települést érint, akkor a települések együttes népességével kell számolni.

A lakott terület érzékenységét az érzékeny népcsoportok jelenléte határozza meg. Ez az exponált területen található létesítmények rendeltetése alapján becsülhető meg.

Érzékenynek kell minősíteni a lakott terület érintett részét akkor, ha ott a következő létesítmények, illetve lakóhely típusok valamelyike megtalálható: kórház, szanatórium, bölcsőde/óvoda, iskola, játszótér, rekreációs zóna, üdülőterület, sportlétesítmény, egyéb.

A lakott terület fogalma a települések belterületének lakóövezetein túlmenően kiterjed a külterület azon részeire is, amelyeket a lakosság állandó, vagy ideiglenes (pl. szezonális) lakóhelyként használ.

A nem lakott területhez azokat kell sorolni, amelyek nem tartoznak a fent definiált terület fogalmába, beleértve a lakott területen kívül elhelyezkedő ipari, mezőgazdasági és egyéb körzeteket, illetve területeket is.

A népességi adatokat a KSH statisztikák alapján lehet meghatározni.

5.2 Épített környezet jellege 1000 m-en belül

A kérdés a helyszíni szemle alapján és/vagy a településfejlesztési/rendezési tervek ismeretében válaszolható meg. A vizsgálatba a szennyezőforrás/szennyezett terület 1000 m-es körzetében található építményeket kell bevonni.

Építményekhez soroljuk a helyhez kötött különböző rendeltetésű, szerkezetű, anyagú és kiterjedésű épületeket, műtárgyakat és létesítményeket, amelyek a talaj, víz, az azok fölötti légtér megváltoztatásával, beépítésével, illetve igénybevételeivel jöttek létre.

A kérdés megválaszolásakor a megfelelő válasz négy opció közül választható ki:

1. nincs építmény;
2. egyéb építmények: a 3. és 4. kategóriába be nem sorolt építmények;
3. kiemelt jelentőségű/értékű építmények: lakó-, szociális és kulturális építmények, sportlétesítmények, kiemelt jelentőségű műszaki létesítmények (pl. hidak), élelmiszer- és gyógyszeripari építmények/létesítmények;
4. műemlék: **műemlék építménynek** minősülnek azok az építmények, amelyeket a Műemléki értékek és a kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi LXIV. törvény alapján jogszabállyal védetté nyilvánítottak.

Amennyiben az exponált területen többfajta építmény együtt van jelen, akkor azok közül a legveszélyeztetettebbet kell kiválasztani, például lakó- és műemlék építmények közül a műemléket kell megjelölni.

Az építmények veszélyeztetettségi rátája a 4. kategória irányában növekszik.

5.3 Mezőgazdasági és erdőgazdasági területhasználat 1000 m-en belül

A B1 adatlap a mezőgazdasági és erdőgazdasági területhasználatok érzékenységi kategóriáit vizsgálja a szennyezőforrás/szennyezett terület 1000 m-es körzetében művelési ágak figyelembe vételével vizsgálja.

A megfelelő választ a négy opció közül kell kiválasztani. A 2. opcióba azokat a mező-, vagy erdőgazdasági területhasználatokat kell besorolni, amelyek nem tartoznak a 3. és 4. opciókban jelölt művelési ágakhoz (pl. állattartás, faiskola, stb.).

Az EOVS koordinátákkal meghatározott hely ismeretében a kérdés megválaszolásához segítséget nyújt a CORINE 1:100.000-es méretarányú adatbázisa.

5.4 Természetvédelmi szempontból kiemelten kezelendő terület 2000 m-en belül

Az érzékenységi kategóriák közül ki kell választani a szennyezőforrás/szennyezett terület 2000 m-es körzetében fellelhető legérzékenyebb természetvédelmi területi értéket.

Természetvédelmi szempontból kiemelten kezelendő területnek növekvő érzékenységi sorrendben a következő kategóriák minősülnek:

1. Nincs (nem ér el kiemelten kezelendő területet)
2. a) Természetvédelmi szempontból országos, illetve helyi jelentőségű érzékeny területek védőzónái;
b) illetve azon területek, amelyeket a felelős minisztérium, vagy a települési önkormányzat nyilvántartásba vett a védetté nyilvánítás érdekében

3. a) Külön jogszabályban meghatározott ökológiai (zöld) folyosók;
b) valamint a Nemzetközi Jelentőségű Vadvizek jegyzékébe felvett területek
4. a) Nemzeti parkok, fokozottan védett természetvédelmi területek, bioszféra rezervátumok;
b) Nemzeti parkok, fokozottan védett természeti területek; bioszféra rezervátumok védeltségi kategóriába védelemre tervezett azon területek, amelyeket a környezet védelméért felelős minisztérium nyilvántartásba vett, és a védetté nyilvántartást előkészítő eljárás megindult;
c) A NATURA 2000 területei;
d) A felszín alatti víztől közvetlenül függő szárazföldi élőhelyek

5.5 Felszín alatti vizek érzékenysége 1000 m-en belül

Az érzékeny felszín alatti vizek szempontjából az alábbiakban megadott kategóriák alapján kell kiválasztani a legmagasabb érzékenységi szintet. A vizsgálatba a szennyezőforrás/szennyezett terület 1000 m-es körzetébe eső területi kategóriákat kell bevonni.

Területek érzékenységi besorolása a felszín alatti víz állapota szempontjából:

1. Felszín alatti víz állapota szempontjából **fokozottan érzékeny** terület

- a) Üzemelő és távlati ivóvízbázisok, ásvány- és gyógyvízhasznosítást szolgáló vízkivételek – külön jogszabály szerint – kijelölt, illetve előzetesen lehatárolt belső-, külső- és jogerős vízjogi határozattal kijelölt hidrogeológiai védőterületei;
- b) Azok a karsztos területek, ahol a felszínen, vagy 10 m-en belül a felszín alatt mészkő, dolomit, mész- és dolomitmárga képződmények találhatóak;
- c) A vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény szerint állami tulajdonban lévő felszíni állóvizek mederéltől számított 0,25 km széles parti sávja, külön jogszabály szerint² regisztrált természetes fürdőhely esetében a mederéltől számított 0,25-1,0 km közötti övezete is.

2. Felszín alatti víz állapota szempontjából **érzékeny** terület

- a) Azok a területek, ahol a csapadékból származó utánpótlódás sokévi átlagos értéke meghaladja a 20 mm/évet;
- b) Azok a felszín alatti víz állapota szempontjából fokozottan érzékeny területek közé nem tartozó területek, ahol a felszín alatt 100 m-en belül mészkő, dolomit, mész- és dolomit márga képződmények találhatóak;
- c) Azok a területek, ahol a porózus fő vízadó képződmény teteje a felszín alatt 100 m-en belül található;
- d) A vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény szerint állami tulajdonban lévő felszíni állóvizek mederéltől számított 0,25-1,0 km közötti övezete.

3. Felszín alatti víz állapota szempontjából **kevésbé érzékeny** terület

Egyéb, az 1-2. pontokba nem tartozó területek.

A válaszadásnál az adatlapon felsorolt kategóriák közül a megfelelő kategóriát a növekvő érzékenység szerint kell kiválasztani.

Amennyiben van a területileg illetékes Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóságoktól beszerezhető lokális minősítés, akkor a válasz megadásánál azt kell figyelembe venni.

A besoroláshoz segítséget nyújt a Vízkészletgazdálkodási Atlasz (VKGA).

5.6 Felszíni vizek érzékenysége 1000 m-en belül

A tényező a regionális érzékenységet minősítő, kiemelt felszíni vízminőség-védelmi kategóriákat és a szennyezőforrás környezetében 1000 m-en belül található felszíni víz előfordulásokat (vízfolyások és álló vizek egyaránt) minősíti.

² a természetes fürdővizek minőségi követelményeiről, valamint a természetes fürdőhelyek kijelöléséről és üzemeltetéséről szóló 273/2001. (XII. 21.) Korm. rendelet

A szennyezőforrás 1000 m-es körzetén belül található felszíni vizek kategóriájába a vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvényben meghatározott – az állam kizárólagos tulajdonában lévő – felszíni vizek, valamint egyéb tulajdonban lévő felszíni vízelőfordulások egyaránt tartoznak.

A kérdés megválaszolásánál segítséget nyújt a Vízkészletgazdálkodási Atlasz (VKGA), valamint a nagy tavak vízgyűjtő területeként meghatározott településeinek listája.

A válaszadásnál a megfelelő kategóriát az adatlapon felsorolt kategóriák közül növekvő érzékenység szerint kell kiválasztani.

5.7 A szennyezőforrás/szennyezett terület a vízbázis kijelölt védőterületére esik-e, amennyiben igen, milyen típusú védőterületre

A kérdés megválaszolásához meg kell vizsgálni, hogy az exponált területen található-e olyan vízbázis, amely rendelkezik kijelölt védőterülettel az adatlapon feltüntetett négy kategória szerint. A vizsgálatba a működő, kiépítés alatt álló, tartalék- és távlati vízbázisokat kell bevonni.

A kérdés megválaszolásánál eldöntendő, hogy a valószínűsíthetően szennyezett terület kijelölt védőterületre esik-e, amennyiben igen, az adatlapon felsorolt hidrogeológiai védőövezet típusok közül választható ki a megfelelő védőövezet.

(A védőidom/védőterület definiálását ld. a 13. függelék alapfogalmainál.)

A kérdés megválaszolásához segítséget nyújt a Vízkészletgazdálkodási Atlasz (VKGA).

5.8 Vízbázis/kút távolsága a szennyezőforrás/szennyezett területtől, ha nincs kijelölve védőterület

Az 5.7 és az 5.8 kérdések alternatív kérdések. Az 5.8 kérdést akkor kell megválaszolni, ha az 5.7-re adott válasz szerint a szennyezőforrás/valószínűsíthetően szennyezett terület nem esik a kijelölt védőterületre. Az 5.8 kérdésre akkor nem kell válaszolni, ha az 5.7 kérdés megválaszolásánál valamelyik kijelölt védőterület kategóriát választottak ki.

A tényező elemzésébe be kell vonni az exponált területen lévő különböző vízhasznosítású, üzemelő felszín alatti vízbázisokat és egyedi ivóvíztermelő és közüzemi fúrt kutakat, valamint egyéb vízbeszerzési létesítményeket is (forrásfoglalás, galéria, akna, táró, csáposkút, ferde kút, ásott kút). Amennyiben több, illetve többféle víztermelő egység/telep található a területen (vízbeszerzési létesítmény-típus, igénybevett réteg), az értékelést a legkedvezőtlenebb eset elve alapján kell végezni.

A választ a vízbázisnak a szennyezőforrástól/valószínűsíthetően szennyezett területtől való távolsága alapján kell meghatározni.

A válaszadáshoz ajánlott a Vízkészletgazdálkodási Atlasz (VKGA) használata.

5.9 Ivóvízbázisból ellátott lakosok száma

A kérdés megválaszolásánál a vizsgálatot csak az érintett/exponált területen található ivóvízellátási célokat szolgáló vízbázisokra kell kiterjeszteni. Az ivóvíz ellátási célokat szolgáló vízbázis fogalma kiterjed mindazon ivóvíz beszerzésre szolgáló létesítményekre (legyen ez egyedi kút, vagy regionális vízbázis), amelyek révén a lakosság az ivóvízhez jut (pl. a település kisebb-nagyobb része, az egész település, több település).

Az ellátott lakosság számának – az adatlapon jelölt kategóriák szerinti pontossággal – történő meghatározása itt azért is nagyon fontos, mert az ivóvízellátási rendszerbe kis vízmennyiséget termelő kút is – ha vize elszennyeződött – a teljes ellátott lakosságot veszélyeztetheti.

Válaszadásnál négy kategória közül kell kiválasztani a megfelelőt.

A kérdésre „nincs ellátott lakos” választ akkor kell megadni, ha a vizsgált területen egyáltalán nincs ivóvízellátási célokat szolgáló vízbázis, illetve ha az ott lévő vízbázis nem a lakossági ivóvízellátási célokat szolgálja.

Az EOV koordinátákkal meghatározott hely ismeretében a válasz az 5.8 kérdésnél megnevezett adatbázis (VKGA) és a település lakosszáma lapján adható meg.

6 Alprogram

6.1 A szennyezett terület állami felelősségi körű kármentesítése alprogramba tartozik?

Amennyiben a szennyezett terület állami felelősségi körű kármentesítésére alprogram keretében kerül sor, akkor a válasz: 1. igen.

6.2 Az érintett alprogram kódszáma a 10. számú függelék szerint

Erre a kérdésre csak abban az esetben kell választ adni, ha a terület állami felelősségbe tartozik

Válaszként a megfelelő alprogram megnevezéséhez tartozó kódot kell beírni, melyet a 10. sz. függelék alapján lehet kiválasztani.

7 Felhasznált dokumentumok jegyzéke

Ebben a pontban kell felsorolni a legszükségesebb paraméterek megadásával (hivatkozási szám, megnevezés, év, dokumentum kiállítója, stb.) azokat a dokumentumokat, amelyek alátámasztják a közölt adatok hitelességét és elősegítik az adatok megfelelőségének megítélését, figyelembe véve azok minőségét és megbízhatósági szintjét.

A szövegesen bevihető részbe a maximális karakterszám 1000.

8 Megjegyzés

Ebben a pontban van lehetőség a szennyezett területtel kapcsolatban fontosnak ítélt összegző megjegyzések megtételére, valamint a kitöltéssel, konkrét adattal, illetve megbízhatóságával, stb. kapcsolatos információk megadására.

A szövegesen bevihető részbe a maximális karakterszám 1000.

Figyelem!

Az adatlapon szereplő további kérdésekre (szürke háttérrel jelzett 9., 10., és 11. kérdés) a Hatóság adja meg a válaszokat.